

జీవితాన్ని చదువుకో స్వయాపనినా

ఉత్తరాన్ని కసికొద్దీ చించి అవతల పారేసాడు అజయ్. ఇలా ఇంటినుంచి వచ్చిన ఉత్తరాల్ని చించి పారేయడం ఇది ఆరోసారి! రాను రానూ అతనిలో అసహనం పెరిగిపోతోంది. “ఛఛ... పాడు లైఫ్!” చీదరించు కున్నాడు మరోసారి.

అతనంతగా చీదరించుకుంటున్నది అతని ‘ఓన్ లైఫ్’ను కాదు! తనను కన్న తన ‘వేరెంట్స్ లైఫ్’ను! చిసురుగా వంకీకున్న చాక్కా తీసుకుని తొడుక్కుని రూము తలుపులు దభాలున వేసి, తాళం నాస్తి బయలుపడ్డాడు. నడుస్తుంటే యెందుకో మనసంతా కసిరేగుతోంది! పోస్టులు దగ్గరే ఉన్న నాయర్ పోలట్లో కూలబడ్డాడు ఉసూరుమంటూ. సిగరెట్ నోట్లో కుక్కుకుని పక్కనే బడీలో ఉన్న బుడ్డిమంటతో వెలిగించుకున్నాడు

“ఏం గురూ మంచి కసిమీ దున్నట్టున్నావు, రాత్రి పార్టీ తాలూకు హేంగోవరా లేక ఇంటి నుంచి ఉత్తర మేదైనా వచ్చిందా ‘నాయనా చిట్టీ, తక్షణమే పి హెచ్.డి మానేసి వచ్చేయ’మని. ఏదీ నాకో సిగరెట్టు కొట్టించు, నేన్నీకు స్ట్రాంగ్ టీ కొట్టిస్తాను రేయ్ రాజుగా టీలించిచే కుర్రాణ్ణి కేకేసి ప్రక్కనేల్లో కూచున్నాడు మిత్రుడు వాబూరావు.

“ఏముందిరా మాచూల! ‘ఏం ఫిల్ అయిపోయింది కదా, ఇంకా ఎందుకు నాయనా చదువు? చదివించి చాలు. ఇక ఇంటికొచ్చేయ్. నీతో పి హెచ్.డి చేయించే స్టోడుత మాకు లేదు మనూళ్లో సెంట్రల్ గవర్నమెంటుది స్కూలొకటి పెట్టారు కరస్పాండెంటు తెలిసినాయనే ఉద్యోగం ఇస్తాడట నిన్ను పిలిపించమంటున్నాడు కాంపిటిటివ్ వర్షిక్ల ఉద్యోగం చేసుకుంటూ రానుకుం

దువు గాని. వెళ్లి చేసుకుని కోడల్ని తెస్తే ఇంట్లో అమ్మకు తోడుగా ఉంటుంది ఏ వయసుకాముచ్చుట .’ ఛ. . ఇలాగేరా మా నాన్న రానే ఉత్తరాలెప్పుడూ ఇలాగే తగలడుతుంటాయి అసలు జీవితం పట్ల వీళ్ల ‘అటియూడ్’ చాలా ఫిప్ రా అన్నీ సామాన్యమైన కోరికలే వీళ్లది ఇదంతా ఎందుకంటే వీళ్లది వట్టి వానాకాలం చదువులే! దానికి తగ్గట్టే వీళ్ల కోరికలు కూడా! నేనేదో డాక్టరేటు తెచ్చుకుని యూనివర్సిటీ ప్రొఫెసర్, సివిల్ సర్వీస్ ఎగ్జామ్ రాసి ఏ ఐ ఏ ఎస్ ఆఫీసర్ అట్ లీస్ట్ గ్రూప్ న్ ఆఫీసర్ అవ్వాలనుకుంటుంటే.. ” వళ్ల నూరాడు అజయ్.

“మరి నీ అభిలాషను మనవి చేసుకోలేక పోయావా నీ మాతా పితరులతో. !”

“చెప్పారు బాబూ! చెప్పి చెప్పినా నాలుకయితే అరిగిపోయింది గానీ వాళ్ల మనసులు మాత్రం కరగలేదు. నలభై యాభై వేలు ఖర్చయితే అయ్యింది, డిల్లీకి కోచింగ్ కు వెళతానన్నాను సివిల్ సర్వీసెస్ కోసం ... ఉహూ... ఏమీ లాభం లేకపోయింది. ‘చదివిన చదువు చాల్లే. గవర్నమెంటు ఉద్యోగం ఏదో ఒకటి రాక పోదు. ప్రస్తుతానికి ఉద్యోగంలో చేరి ప్రీవేర్ అవుదువుగాని ఇంటికొచ్చేయ్....!’ ఇదీ వరస! ఇంత చదువూ చదివి వెధవ టీచరుద్యోగం చెయ్యాలై ఆ పల్లె, పట్నమూ కాని ఊళ్లో.... బుద్ధిలేకపోతే సరి!”

“అలా కోపగించుకోకు భాయీ! కాస్త వాళ్ల షర్షణ కూడా ఆలోచించాలి గదా. ఇద్దరూ పెద్ద వాళ్లయిపోయారు. నువ్వు కాస్త ఇంటి పట్టున ఉండి ఏదైనా ఉద్యోగం చేస్తుంటే చేదోడూ వాదోడుగా ఉంటుంది. కన్నవాళ్ల కాబట్టి నీ ముద్దు ముచ్చలు వాళ్లక్కాక మరెవరికి పడుతుంది చెప్ప! పెళ్లి చేయాలనుకోవడం వాళ్ల సహజమైన కోరికే. ఇందులో విపరీతమేమీ

లేదు. అనలిది ఇండియా కాబట్టి సరిపోయింది. మనకీన్నేళ్లు వచ్చినా తల్లిదండ్రులు మనల్ని పోషిస్తున్నారు. మనమీలా పోస్ట్ క్లబ్లో గడిపేస్తూ పోయిగా లైఫ్ ఎంజాయ్ చేస్తున్నాము. అదే ఫారిన్ కంట్రీస్లో అయితే యువతరం కష్టపడి సంపాదించుకుని జల్పా చేస్తారు. వేరెంట్స్ మీద డిపెండ్ కారు. జీవితంలో వైకీ రావాలన్నా అంతే! సొంత సంపాదనతోనే వైకొస్తారు.” బాబూరావు ఇంకా ఏదో చెప్పబోతుండగా-

“మోగాడ్, నువ్వు మొదలెట్టావా దుర్బోధ? చాలాలు అవరాబాబూ, బుద్ధి గడ్డితిని నీతో నా స్వంత విషయాలు చెప్పాను. ఇంకెప్పుడూ చెప్పను” కసిగా చెంపలు వాయించేసుకున్నాడు ‘రఫ రఫా’ మని.

సరిగ్గా అదే సమయంలో, అజయ్ అలా చెంపలు వాయించుకునే శబ్దానికి నేపథ్యంగా ‘దబీ దబీ’మన్న చప్పుడు వినిపించింది, ఎవరి వీహో విమానం మోత మోగుతున్నట్టు! ఆశ్చర్యపోతూ మిత్రులిద్దరూ తమ సంభాషణను వక్కనపెట్టి చుట్టూ కలయజూసారు. హోటల్ మధ్యలో ఓ ఆసక్తికరమైన దృశ్యం అగుపించింది. నాయర్ టీ కాఫీలించిచే రాజు అనే కుర్రాణ్ణి దొరకబుచ్చుకుని గట్టిగా తిడుతూ వాడివీపు మీద మద్దెల, బుర్రమీద ఫుటం వగైరా వాయిద్యాలన్నీ అవలీలగా వాయిం చేస్తున్నాడు. వాడు ఏ మాత్రం తక్కువ తినకుండా, నాయర్ ని బండబూతులు తిడుతూ, కాళ్లతో చేతుల్లో అందిన చోటల్లా కుమ్మేస్తూ సాయశక్తిలా ప్రయత్నిస్తున్నాడు తప్పించుకుపోవడానికి మిత్రులిద్దరూ లేచి అక్కడికి పరిగెత్తారు. ఈ లోపల రాజు నాయర్ పట్టు సుండి విడిపించుకుని పరిగెత్తిపోయి తలుపు దగ్గర నుంచున్నాడు రొప్పతూ రోజుతూ! కాసేపు ప్రత్యర్థులిద్దరూ పళ్లకొరుక్కుంటూ ఒక క్లనాకళ్లు మింగేసేలా చూసుకుంటూ నించున్నారు. ఓ నిమిషం తర్వాత రాజు టేబిలు మీద గ్లాసెండుకొని మంచినీళ్లు గలుగటా తాగేసి చెప్పాడు, “నేను సదివి తీరతాను. నీ ముండమోపి కానా పోలట్లో సనిజెయ్యను” అవేళంతో వాడి ముక్కు పులాలదురుతున్నాయి అసలే ఎర్రటి పిల్లాడేమో దెబ్బలతో, అవమానంతో అన్నిట్నీ మించి రోపంతో మధ్యాహ్నపు టెండలో ఎర్రచేప పిల్లలా మిలమిలలాడిపోతున్నాడు

వాడు.

“అవునూ యెదవా.. చదువుతావు. అడ నీ అయ్యకు కూడెవరు బెడ్డారు? నువ్వు వనిమానేసి స్కూలుకి పోతే ఎట్లు బ్రతుకుతావు? నేన్నీకు మూడు పుట్లా తిండిపెట్టే, బట్టలిచ్చి మీ ఊరికింత డబ్బు పంపిస్తుంటేనే గదా మీ వాళ్లు బ్రతుకుతున్నారు” మాట్లాడుతూ మాట్లాడుతూనే రెండంగల్ కోతిలా గెంతి మళ్ళీ వాణ్ణి దొరకప్పుచ్చుకుని వాద్యసంగీత కచేరీని మొదలెట్టబోతుంటే, అంతదాకా ‘ప్రీ’గా వినోదించిన జనం కలగచేసుకుని నాయరేసు, రాజమా ఎవళ్లకు వాళ్లను విడదీసారు బాబూరావు అడిగాడు సంగ తేమిటని

“చూడండిసార్ నేనేమో వీడ్చి ఈ హోటల్లో బలవంతంగా కూలిచేయి

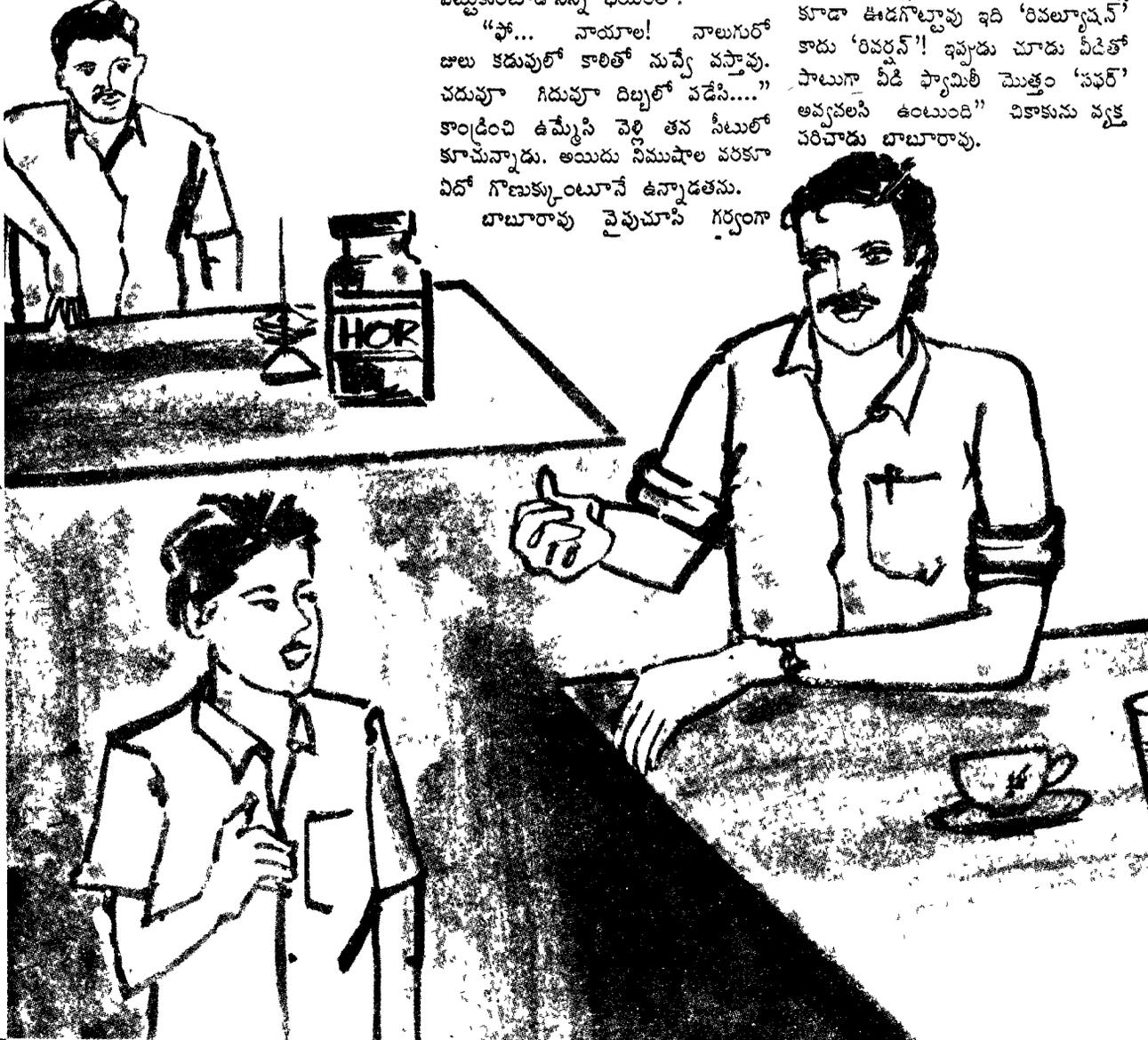
స్తున్నానంట. వీడికేమో చదివి అఫీస రవ్వాలనుందట. నేనే వీడ్చి చెడగొడు తున్నానంట. వీడు రోజూ బడిపోతే ఇక్కడ వనెవరు చేస్తారు? వీడి తండ్రి నమ్మి పనిలో పెట్టుకోమని బ్రతిమాలితేనే నేను పెట్టుకున్నాను వీడికి ముప్పొద్దులా తిండి పెట్టడమే కాకుండా వీళ్ల యింటికి కొంత డబ్బు కూడా పంపుతున్నాను. కానీ వీడికేమయినా ఆ జ్ఞానముందా అని?”

“నువ్వేమి నాకు బువ్వ బెట్టనవన రంలే! నా కాడ పైనలున్నాయి. మా నాయనకు నీ వైనలవనరంలే. ఏదో ఓ దిక్కుపని చేస్తోని బ్రతుకుతాడు. నేను మాత్రం ఈడ వనిజెయ్యను” గబగబా లోనికెళ్లి చిన్న సంచి ఒకటి శీమకొని దాన్ని చంకనబెట్టుకొని మరుక్కణం రివ్వున బయటికి వరిగెత్తాడు, మళ్ళీ నాయరెక్కడ వట్టుకుంటాడోవన్న భయంతో.

“ఫో... నాయాల! నాలుగురో జాలు కడుపులో కాలితో నువ్వే వస్తావు. చదువూ గిడువూ దిబ్బలో వడేసి....” కాండ్రించి ఉమ్మేసి వెళ్లి తన సీటులో కూచున్నాడు. అయిదు నిమిషాల వరకూ ఏదో గొణుక్కుంటూనే ఉన్నాడతను. బాబూరావు వైపుచూసి గర్వంగా

నవ్వేడు అజయ్. అతనికేమి అర్థం కాలేదు. చూసంగా లే తాగేసి డబ్బు చెల్లించి బయటికొచ్చాక చెప్పాడు అజయ్, “ఆ పెదవకు చదువుకోమని నూరిపో సింది నేనే! రోజూ ఉదయం టీ దాగడానికి తొమ్మిదింటికి వచ్చేవాణ్ణి. వీణ్ణి వట్టుకుని దారినపోయే స్కూలు పిల్లల్ని చూపిస్తూ నచ్చజెప్పే వాణ్ణి చదువుకుంటే జీవితంలో సాధించలేనిదంటూ ఉండదని. ఇది వాడికి చదువుకోవాలన్న వయసుని, కూలి చెయ్యాలన్న వయసు కాదని, నేనింత పెద్ద వాణ్ణయినా గొప్ప వాణ్ణి అవ్వడానికే ఇంకా చదువుతున్నానని నా పుస్తకాలు చూపించి మొత్తంమీద వాడిలో ‘రివల్యూషన్’ తేగలిగాను.”

“ఏడిసినట్టుంది గురూ! కుర్రవెద వకు తెలిసీ తెలియని వయసులో బతకడానికి ఉన్న ఆ శాస్త్ర ఆధారాన్ని కూడా ఊడగొట్టావు ఇది ‘రివల్యూషన్’ కాదు ‘రివర్స్’! ఇప్పుడు చూడు వీడితో పాటుగా వీడి ప్యామిలీ మొత్తం ‘సఫర్’ అవ్వవలసి ఉంటుంది” చికాకును వ్యక్త పరిచాడు బాబూరావు.

ఆరోగ్యానికి శాశాహారమే మంచిది!

మాంసాహారం కంటే శాశాహారమే గొప్పదంటున్నారు జర్మన్ శాస్త్రవేత్తలు. క్రోవ్యు పదార్థాలు భుజించే వారికంటే శాశాహారం తీసుకున్నవారు ఎక్కువ ఆరోగ్య వంతులుగా వుండటమే కాకుండా గుండె సంబంధమైన రోగాలకు దూరంగా వుండగలరట.

బెర్లిన్ లోని జర్మన్ ఆరోగ్య కార్యాలయం వారు 1985లో ప్రారంభించిన బెర్లిన్ శాశాహార అధ్యయనం పై విషయం వెల్లడించింది. ఈ అధ్యయనంలో 372 మంది శాశాహారులు వాల్గొన్నారు. శాశాహారం తీసుకునే వారి రక్తంలో యూరిక్

యాసిడ్ విలువలు చాలా తక్కువగా వుండటం, వాత సంబంధమైన రోగాల బారినుంచి కాపాడ బడటం మూలంగా వారు ఆరోగ్యవంతులుగా వున్నట్లు ఆ అధ్యయనం వివరించింది ముఖ్యంగా గుండె సంబంధమైన రోగాలు శాశాహారుల జోలికి రావటం తక్కువని, మాంసాహారుల విషయంలో అలా కాదని, శాశాహారం మూలంగా మూత్రపిండాలు కూడా సక్రమంగా పని చేస్తాయని వెల్లడయింది. శాశాహారుల్లో పోలిస్తే మాంసాహారుల్లో మూడింట రెండు వంతులమంది అధిక రక్తపు పోటుతో బాధ పడినట్లు కనుగొన బడిందట.

క్రోవ్యు శాతం తక్కువగా వున్న పదార్థాలనే భుజించి ఆరోగ్యం కాపాడుకోవటం మంచిదే.

మనం భుజించే ఆహారం పైనే మనిషి ఆరోగ్యం ఆధారపడి వుందని, అదీ శాశాహారుల్లోనే సాధ్యమవుతుందని జర్మన్ శాస్త్రవేత్తలు అంటున్నారంటే... మనం తెలిసి తెలిసి క్రోవ్యు పదార్థాల జోలికి పోవటం ఎందుకు? ఆ క్రోవ్యు పదార్థాలు తక్కువున్న శాశాహారాన్నే భుజించి మన ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకుందాం.

-తిలక్

“నోరుముయ్యారా...! మీరెవ్వరూ నన్నర్థం చేసుకోలేరు. మహానాయకులంతా ఒకపూడు కటిక పేదరికంలో మగ్గిపోయి నవారే. రాజుగాడిలో ఆ పట్టుడల చూసావా? వీడూ రేపు గొప్పవాడవు తాడు నో డాట్! వాడిలో వచ్చిన ఆ పరివర్తన చాలు...”

అజయ్ కోరిక మేరకు నోరుముసు కున్నాడు బాబూరావు.

ఆ మర్నాడు తండ్రికి నిర్మోహమాటంగా ఉత్తరం రాసేసాడు అజయ్, తన పి పాచ్.డి. పూర్తి చేసి గాని రానని, ఆ చీచరుద్వేగం తనకక్కరలేదని. తనూ జీవితంలో చాలా ఉన్నతస్థానానికి చేరుకోవాలనుకుంటున్నానని

మరో నెల రోజుల తరువాత-- యూనివర్సిటీకి దగ్గరలోనే “స్విచ్ సర్వీసెస్”కు కోచింగ్ క్లాసులు ప్రారంభ మయ్యాయి. అజయ్ సహచరులు చాలా మంది చేరారు బాబూరావుతోనూ. కానీ అజయ్ కు చేరడానికి మనస్కరించలేదు. ‘అప్టరాలి ఈ ఊళ్లో యేమిటి, సివిల్ సర్వీసెస్ కు కోచింగ్ యేమిటి? దిలో స్టాండర్ట్ గా ఉంటుంది వెలితే డిప్లీ వెళ్లాలి లేకుంటే లేదు...’ అనుకున్నాడు. ఇంటి నుంచి ఇరవైవేలు తెప్పించుకున్నాడు. బుగతా సొమ్ము నెల రోజుల్లోపల సర్వవలసి ఉంటుందని తండ్రికు త్తరం రాసాడు. ‘రిసెర్వ్ గైడ్’ పర్మిషన్ తీసుకుని, బ్రెయిన్ లో బెర్లు రిజర్వు చేసుకోవడానికి స్టేషనుకెళ్తూ యధాలా పంగా దారిలో నాయర్ హోటల్ వైపు చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు వాడే, రాజుగాడే! సందేహంలేదు. “సార్ కు ఎన్లు స్ట్రాంగ్ టీ!” అంటూ హాషారుగా అటూ ఇటూ తిరుగుతూ టేలు సస్టే చేస్తూ ఉన్నాడు. సెకిలు స్టాండు వేసి లోనకెళ్లాడు అజయ్ “ఓ.... సార్, చాన్నాళ్లకొచ్చినారు కూచోండి. టీ స్ట్రాంగ్ గా, మీడియమా, త్రైలా?” నవ్వుతూ అడిగాడు ఒళ్లు మండింది అజయ్ కు వీడారోజేదో హీరో లెవల్లో చదువుకోవడానికి కాసా హోటల్లో పని వదిలివెట్టేసి వెళ్లి మళ్లీ దేభ్యవుమొ హంతో ఇదే పనికి తయారయ్యాడు. వెంట బాబూరావు లేడు గాబట్టి సరిపోయింది. లేకుంటే ఇవ్వాళ తన వరువు నట్టేట్ల కలిసేది. డామ్ ఇన్వెస్టింగ్! అప్పుడే కాసా హోటల్ వేధవలకి కాసా బుద్ధులుగాక మరేం అబ్బుతాయి గనక అనుకుంటూ వాణ్ణి దగ్గరకు పిలిచి గొంతు తగ్గించి అడిగాడు. వీడిలోని మారుక్కి తనేకారణమని నాయర్ కు తెలిస్తే ప్రమాదం. ఈసారి తనను వట్టుకుని మృదంగం వాయింపడం

చుకున్నాడు. అందుకే రహస్యంగా అడిగాడు “అదేమిట్రా చదువుకుంటానని ఆరోజు పనివదిలి వెట్టి నెళ్లి పోయావుగా... మళ్లీ దాపురించావెందుకూ.. బళ్ళో చేరలేదా?”

“లేదుసార్!” చాలా సిన్సియర్ గా చేతులు కట్టుకుని చెప్పాడు.

“మర్రా రోజు అంత ఖచ్చితంగా చాలెంజ్ చేసి వెళ్లావు కదరా చదువు కుంటానని?” అసహనంగా అడిగాడు.

“నిజమేసార్, పోయినాను. కానీ రెండ్రోజులకి నా దగ్గర వైసలయిపోయినాయి. ఆకలయితే బువ్వ వెట్టేటోళ్లు లేరు. పస్తులుండి, నీళ్లుదాగి ఇంకో రెండ్రోజులు బలికీన. అప్పుడు నాయరన్న నన్నె తుక్కుంటూ రోడ్డు రోడ్డు దిరుగుతుండే నన్ను మల్లా ఈడికి తెచ్చినాడు. అప్పుడు తెల్సినాది సార్! బ్రతకడానికి ముందు గావల్సింది కడుపుకింత బువ్వగాని సదువుగాదని, ఉన్న నొకరి ఇడిసివెట్టి నాలుగు రోజులకే నేను కిందమీదయినాను ఒక్క నెల నాయరన్న వెసలు బంపియ్యకుంటే అడ మా అమ్మోనాయన ఎంత కష్టపడతారో తెలిసింది. వాండ్లు ముసోళ్లు సార్! పనిజేస్తోని బతకలేరు. నా మూలంగా వాండ్లు అకలితో నస్తరు గద సార్.. అందుకే వచ్చేసినా!” వాడి కమరెప్పల కలువరేకుల అంఘన నీటిము

ఖాయమనిపించింది. అందుకే రహస్యంగా అడిగాడు “అదేమిట్రా చదువుకుంటానని ఆరోజు పనివదిలి వెట్టి నెళ్లి పోయావుగా... మళ్లీ దాపురించావెందుకూ.. బళ్ళో చేరలేదా?”

“లేదుసార్!” చాలా సిన్సియర్ గా చేతులు కట్టుకుని చెప్పాడు.

“మర్రా రోజు అంత ఖచ్చితంగా చాలెంజ్ చేసి వెళ్లావు కదరా చదువు కుంటానని?” అసహనంగా అడిగాడు.

“నిజమేసార్, పోయినాను. కానీ రెండ్రోజులకి నా దగ్గర వైసలయిపోయినాయి. ఆకలయితే బువ్వ వెట్టేటోళ్లు లేరు. పస్తులుండి, నీళ్లుదాగి ఇంకో రెండ్రోజులు బలికీన. అప్పుడు నాయరన్న నన్నె తుక్కుంటూ రోడ్డు రోడ్డు దిరుగుతుండే నన్ను మల్లా ఈడికి తెచ్చినాడు. అప్పుడు తెల్సినాది సార్! బ్రతకడానికి ముందు గావల్సింది కడుపుకింత బువ్వగాని సదువుగాదని, ఉన్న నొకరి ఇడిసివెట్టి నాలుగు రోజులకే నేను కిందమీదయినాను ఒక్క నెల నాయరన్న వెసలు బంపియ్యకుంటే అడ మా అమ్మోనాయన ఎంత కష్టపడతారో తెలిసింది. వాండ్లు ముసోళ్లు సార్! పనిజేస్తోని బతకలేరు. నా మూలంగా వాండ్లు అకలితో నస్తరు గద సార్.. అందుకే వచ్చేసినా!” వాడి కమరెప్పల కలువరేకుల అంఘన నీటిము

త్యాలు!

“ఇక జన్మలో చదువుకోనంటావ్. ఇలాగే అంటుతోముతూ, కసుపులుకొడతూ బతుకు” కసిగా అన్నాడు.

“అట్లనమాకండిసార్! నేనెప్పటికైనా సదువుకోని వైకొస్త. రాత్రిల్ల నాయరన్న సదివిపిస్తుండు. వరీక్షకు కట్టిపిస్తున్నడు. నవ్వేడు వాడు చొక్కా అంచుతో కట్ట తుడుచుకుంటూ.

“ఏడిసాడు. ఈ నాయరు నీకెంత వరకు చదవు చెప్పగలడు? మహా అంటే ముఢో తరగతి వరకు. అదే నువ్వు స్కూలు కెళ్లి ఉంటే...”

మధ్యలోనే మాటతుంచేసాడు వాడు. ‘ఏందిసార్! మా నాయరన్న ముఢో క్లాసు కంటే సదువు చెప్పలేదా?’ వాడింకా యేదో అనవోతుండగా.

“సారుకు తెలియదు లేరా. నువ్వు పోయి ఆ బల్లకాడ వాళ్లకేమికావాలో చూడు ఇదిగోండిసార్ హాట్, స్ట్రాంట్.”

గతుక్కుమన్నాడు అజయ్. అయితే నాయరు తమ సంభాషణంతా విన్నాడన్న మాట

“మా రాజు చెప్పాడు సార్ వాడికి చదువుకోమని మీరే చెప్పారట నేను వాణ్ని కూలి చేయించడానికి వెతికి పట్టుకోని రాలేదు సార్ వాళ్లమ్మా నాస్వలకు డబ్బు వాడు ఇక్కడ లేకున్నా పంపగలను అది కాదు సమస్య! వీణ్ణి ఇంతప్పట్టివీ నేనే వెంచాను సార్. ఆ మమకారం చంపుకోలేక పోయాను వాణ్ని చదివించి గొప్పవాణ్ణి చెయ్యాలని నాకూ ఆశ ఉంది! అందుకే నేనే వాడికి చదువు చెబుతున్నాను ఏదో నేను మీ అంత పెద్ద సదువులు చదువుకోక పోయినా ఎమ్.ఏ. పాసయ్యాను...” సవ్రతగా చెప్పాడు.

వెత్తిన పిడుగుపడ్డట్టు ఉలిక్కిపడ్డాడు అజయ్. “ఏమిటి?” నోరు వెళ్లబెట్టాడు!

“ఏంసార్? ఎమ్ ఏ చదివి కాసా హోటల్ సదువుకుంటున్న వెధవనని ఆశ్చర్యపోతున్నారా? అయితే నేను మాత్రం యీ పనిని నీచంగా భావించడంలేదు నా కుటుంబాన్ని పోషించుకోడానికి నేనెంచు కున్న మార్గం యిది! నేనొకరి మీద ఆధారపడటంలేదు.

నిద్రైనా ఉద్యోగం వచ్చేవరకూ ఇలాగే ఉంటారు వస్తే ఈ హోటల్ ని రాజు కిచ్చేస్తాను. లేకుంటే దీన్నే డెవలప్

జీవితాన్ని చదువుకో!

చేసుకుంటాను. చదువులో మొట్టమొదటి పాఠం కష్టపడి పని చెయ్యడమే నని రాజుకు చెప్తూ ఉంటాను మనం ముందుగా చదవాల్సింది జీవితాన్ని సార్. పుస్తకాల్ని కాదు స్వతంత్రంగా, గౌరవంగా జీవించడమే ఈ చదువు మనకు నేర్పేది! చదువు సంస్కారాన్ని నేర్పుతుంది. నిజమేసార్! కానీ పుస్తకాల్ని చదవలేని వాళ్లంతా కుసంస్కారులూ, నితి మాలినోళ్లూ మాత్రం కాదు సార్. వాళ్లంతకంటే విలువైన జీవితాన్ని చదివి అనుభవాన్ని మననం చేసుకుంటారు....”

మచ్చెమలు పోస్తున్నాయి అజయ్ కు తను చదివిన చదువు నిజంగానే సంస్కారాన్ని నేర్పిందా? ఎన్నో సార్లు బార్ ల నుండి, బీరుపార్టీల నుండి, ‘బ్లూ’ ఫిలిమ్ పార్లర్లనుండి, పేకాల నుండి, పడుపు వీధు ల్నుండి..... ఇంకా మరెన్నెన్నో విలాసాల నుండి, ఇదే రోడ్డుమీద ఒంటిమీద స్పృహలేకుండా, మిత్రబృందంతో నవ్వుతూ తుళ్లుతూ, నోటికొచ్చినట్లు వేలుతూ ఇదే రోడ్డుని, ఇదే హోటల్ ముందు నుంచి వెళ్లడం గుర్తొచ్చి సగ్గుతో చితికి పోయాడతను. ఇదే ‘కల్చర్’ ఇదే ‘సోషల్ బిహేవియర్’ ఇది ‘లా ఆఫ్ ది లైఫ్’

అని ఎన్నెన్నో ఉపన్యాసాలిచ్చేవాడు అజయ్ తాగిన మైకింలో! ఇక అక్కడండ గోక బయటికొచ్చేసాడు, వెనక నుండి నాయరే ‘టి’ తాగి వెళ్లమంటున్నా వినిపించుకోకుండా.

అతని మనసంతా శూన్యంగా ఉండవలెకీతం డబ్బు పంపుతూ తండ్రి వ్రాసిన ఉత్తరం గుర్తొచ్చిందతనికి. ‘నీ యిష్టకారమే కానీ బాబూ. నీ కోరిక కోరిక అమ్మతాళిబొట్టుతో సహా సగ్గు లమ్మిసింది. నేను ఉన్న కొద్దిపాటి పొందవలసిన అమ్మేసాను. ఇట్లు గడవడం కష్టంగా ఉంది మేమిద్దరమూ కూలికి పోతున్నాము. కుత్సరగా మంచి ఉద్యోగం రావాలని దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తూ ఉన్నాము.’ ఆ ఉత్తరాంతో పాటుగా, ‘నామూలంగా అమ్మా నాన్నా ఆకలితో సవరు గదసార్’ రాజు కన్నీళ్లతో బేలగా అడగటం గుర్తొస్తుంది ‘చదవ్వూ సంధ్యా లేనోళ్లంతా కుసంస్కారులూ నీటి మాలినోళ్లూ కాదు సార్!’ నాయరే గంభీరమైన స్వరం గుండెను తూట్ట పొడుస్తూఇది

అజయ్ సైకిల్ వేగన్నందుకంటే రైల్వేస్టేషన్ వైపు కాదు! పోస్టాఫీసు దిక్కు జీవిత పాఠంలో మొదటి పుటను చదివిన అజయ్ తండ్రికేమని ఉత్తరం వ్రాస్తానో మీరు తేలిగ్గా ఊహించగలరు

సినీమూలకు రాజ్ షేఖన్నా స్వస్తి

ప్రముఖ హిందీ నటుడు రాజ్ షేఖన్నా తన 25 సంవత్సరాల నటజీవితానికి స్వస్తి చెప్పి రాజకీయాల్లోకి చేరిపోవాలనుకుంటున్నాడట. ఈ విషయాన్ని తానే స్వయంగా యిటీకె తెలియజేశాడు. మరి చిత్రాలలో అవకాశాలు రాకపోతే ఏదో మార్గం ఎన్నుకోవాలిగా! కాక్రెన్ వాది అయిన షన్నాకు బొంటాయి నియోజకవర్గ ప్రజలకు సేవ చేయాలన్న అభిలాష మెండుగా వుంది అందుకే నటనకు స్వస్తి చెప్తున్నానంటున్నాడు. 155 చిత్రాలకు వైగా నటించిన రాజ్ షేఖన్నా డింపుల్ కపాడియాకు విడాకులివ్వలేదని, వదంతులు సమ్మవద్దని కూడా ఈ సందర్భంగా తెలియజేశాడు.